

1. І сталося, як усі аморейські царі, що по той бік Йордану на захід, і всі ханаанські царі, що над морем, почули, що Господь висушив був воду Йордану перед Ізраїлевими синами, аж поки вони перейшли, то зомліло їхнє серце, і не було вже в них духу зо страху перед Ізраїлевими синами.
2. Того часу сказав Господь до Ісуса: Нароби собі камінних ножів, і пообрізуй Ізраїлевих синів знову, другий раз.
3. І наробив собі Ісус камінних ножів, та й пообрізував Ізраїлевих синів при Гів'ат-Гааралоті.
4. А оце та причина, чому Ісус пообрізував: увесь народ, що вийшов був із Єгипту, чоловічої статі, усі вояки, повмирали в пустині в дорозі, коли вийшли з Єгипту.
5. Бо був обрізаний увесь народ, що виходив, а всього народу, що народився в пустині в дорозі по виході з Єгипту, не обрізували.
6. Бо сорок літ ходили Ізраїлеві сини в пустині, аж поки не вигинув увесь той народ, ті вояки, що вийшли були з Єгипту, що не слухалися Господнього голосу, що Господь запрягнув був їм не показати їм того Краю, що Господь запрягнув був їхнім батькам дати їм Край, який тече молоком та медом.
7. А їхніх синів поставив замість них. Їх пообрізував Ісус, бо вони були необрізані, бо їх не обрізували в дорозі.
8. І сталося, як увесь народ закінчив обрізуватися, то вони осіли в таборі на своїх місцях аж до видужання.

9. І сказав Господь до Ісуса: Сьогодні Я зняв з вас єгипетську ганьбу. І назвав те місце ім'ям: Гілгал, і так є аж до цього дня.

10. І таборували Ізраїлеві сини в Гілгалі, і справили Пасху ввечорі чотирнадцятого дня місяця на ерихонських степах.

11. А назавтра по Пасці їли вони того самого дня з урожаю того Краю, опрісноки та пражене.

12. І перестала падати манна з другого дня, як вони їли з урожаю того Краю, і вже більш не було Ізраїлевим синам манни, і їли вони того року з урожаю ханаанського Краю.

13. І сталося, коли Ісус був при Єрихоні, то звів очі свої та й побачив, аж ось стоїть навпроти нього чоловік, а витягнений його меч у руці його. І підійшов Ісус до нього, та й сказав йому: Чи ти наш, чи наших ворогів?

14. А той відказав: Ні, бо я вождь Господнього війська, тепер я прийшов. І впав Ісус на обличчя своє до землі, і вклонився, та й сказав йому: Що говорить мій пан своєму рабові?

15. І сказав вождь Господнього війська до Ісуса: Скинь взуття своє з своїх ніг, бо це місце, на якому стоїш ти, святе воно! І зробив Ісус так.